

04-08-2025

ΟΡΘΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

† Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἦχος ᾠ Δι

ᾠ
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀσωμάτων
Ἦχος δ'

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι,
δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς
ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν
πτερύγων, τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες
ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ
τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι
τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Ἦχος δ' Δι

Των ου ρα νι ων στρα τι ων Αρ χι
στρα τη γοι δυ σω που μεν υ μας η μεις οι
α να ξι οι ι να ταις υ μων δε η σε σι
τει χι ση τε η μας σκε πη των πτε ρυ γων
της α υ λου η μων δο ξης φρου ρουν τες η
μας προσ πι πτον τας ε κτε νως και βο ων τας

εκ των κιν δυνων λυ τρω σα σθε η μας

ως Ταξι αρχαιτων ανω Δυναμεων

Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι

ω Πνευματι

Καὶ νῦν...

Ἦχος δ'.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ εἰς το Θεός Κύριος

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένη τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμεμπτον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ Χαῖρε, Χαῖρε Εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τη ανατραφειση εν τω Ναω εις

τα Αγια των Αγιων τη περι

βε βλημενη την πιστιν και την σοφιαν και

την αμemptον παρθενι ι αν ο Αρχι
στρατη γος Γαβρι ηλ προ σε φε ρεν ου ρα
νοθεν τον ασπασμον και το χαι αι αι ρε
χαι ρε Ευ λο γη με νη χαι ρε δε δο ξα
σμε ε νη ο Κυ ριος με τας ου ου

Δευτέρα πρωί.

Ἦχος Βαρὺς . Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν

Καθίσματα Κατανυκτικά

Ἔχουσα ψυχὴ μου, τὸ ἰατρεῖον τῆς
μετανοίας, πρόσελθε προσπίπτουσα, ἐν
στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ ἰατρῷ ψυχῶν τε
καὶ σωμάτων. Ἐλευθέρωσόν με φιλόανθρωπε, ἐκ
τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, συναρίθμησόν με τῇ
Πόρνη, καὶ τῷ Ληστῇ καὶ τῷ Τελώνη, καὶ
δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν
συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Γ
χ
η

Εχουσα ψυχη μου το ι α τρειον της

μετα νοι οι ας προ σελ θε προ σπι πτου σα εν

στε ναγ μοις κραυ γα ζου ου σα τω ι α τρω

ψυ χων τε και σω μα α των ε λευ θε ρω

σον με Φι λαν θρω πε εκ των ε μων πλημ με λη

μα α των συ να ρι θμη σον με τη Πο ορ

νη ^Δ και τω Λη στη και τω Τε λω ω νη ^Γ και
 δω ρη σαι μοι ο Θε ος ^Δ των α νο μι ων μου
 την συγ χω ρη σιν και σω ω σο ον με ^Γ

Στιχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,
 μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα,
 καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ
 γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης διορθώσεως,
 ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσόν
 με ὡς Φιλάνθρωπος.

^Γ ^η Του Τε λω νου την με τα α νοι αν ουκ ε
 ζη λω σα ^π ^η και της Πο ορ νης τα δα κρυ α ου
 κε κτημαι ^Γ ^η α πο ρω γαρ εκ πω ρω σε ως της
 τοι αυ της δι ορ θω σε ως ^Γ ^η αλ λα τη ση ευ
 σπλαγ χνι α Χρι στε ο Θε ος σω ω σον με ως Φι

λα αν θρω ω προς

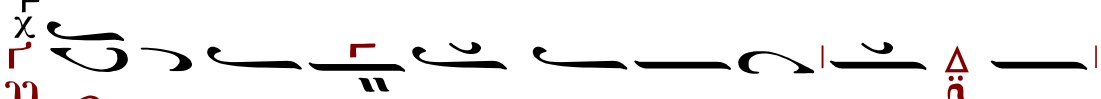
Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένε ἁμίαντε, τὸν Υἱόν σου, δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι.

Θε ο το κε Παρ θε ε νε α μι αν τε τον
Υι ον σου δυ σω ω πει συν ταις α νω δυ να με
σι συ γ χω ρη σιν πται σμα των η μιν προ του
τε λους δω ρη σα σθαι τοις πι στως σε δο ξα
α ζου ου σι

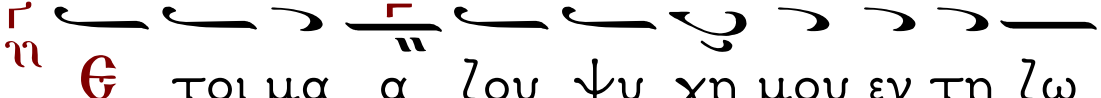
Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
ἐτερα Καθίσματα . Ἦχος βαρὺς

Ο τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσιν καθάρισας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα, ἐν στεναγμῷ συγχωρήσας, φιλάνθρωπε Κύριε ἐλέησόν με

 Ο του Πε ε τρου την αρ νη σιν τοις
 δακρυσι καθα ρι ι σας και του Τε λωνου τα
 πται σμα τα εν στε ναγ μω συγ χω ρη η σας
 φι λαν θρω πε Κυ ρι ε Ε λε η σο ον με

Στιχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με
 κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Ἐτοιμάζου ψυχή, μου ἐν τῇ ζωῇ σου, πρὸς
 τὴν μέλλουσαν ζωὴν μὴ ταραχθῆναι· ἐκεῖ γὰρ
 οὐδεὶς ὁ βοηθῶν, οὐ πλοῦτος, οὐ δύναμις, οὐ
 φίλοι οὐκ ἄρχοντες, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων ἐπίδειξις,
 καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φιланθρωπία.

 Ε τοι μα α ζου ψυ χη μου εν τη ζω
 η η σου προς την μελ λου σαν ζω ην μη η
 τα ρα χθη η ναι ε κει γαρ ου δεις ο βο
 η θων ου πλου τος ου δυ να μις ου φι λοι

σον Σωτηρ και σω ω σοον με

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἄγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Ἄγι οι πρεσβευσα τε α αφεσιν δω
ρη θη η ναι η μιν των πλημ με λη μα α
των η μων και των προσ δο κω με νων δει νων
ρυ σθ η ναι η μας και πικρου θα να α του δε
ο ο με ε θα

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὥς τεκοῦσα Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Υ πε ρε βης τας Δυ να μεις των ου ρα
νων ο ο τι Να ος ε δει χθης θε ι κος
ευ λο γη με νη Θε ο το ο κε ως τε κου ου
σα Χρι στον τον Σω τη ρα των ψυ χων η
μων

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Κατανυκτικὸς

ᾠδὴ α΄

Ἦχος βαρὺς

Ὁ Εἰρμός.

Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῆς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαγαγεῖν τὸν Ἰσραήλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, ἐμπεσὼν ἐκβοῶ σοι· Χεῖρά μοι ἔκτεινον, Οἰκτίρμον καὶ σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετανοοῦντά με Χριστέ, ὡς τὴν Πόρνην, πταισμάτων πολλῶν ἀπόπλυνον, ῥοπῇ τοῦ ἐλέους σου, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η προστασία τῶν πιστῶν, ἡ τῶν ἁμαρτανόντων, ἐπιστροφὴ πρὸς Θεόν, Παρθένε πανάμωμε, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων
Ὡδὴ α΄ . Ἦχος βαρὺς
Τῷ ἐκπινάξαντι Θεῷ,

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπειροδύναμε Χριστέ, τῷ σῷ φωτὶ καταυγάσας μου τὸν νοῦν, τοὺς Ἀγγέλους σου ὕμνεῖν ἔμπνευσον, ὅτι δεδόξασαι. **(Δίς)**

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταθηρὰν ἔχοντες αὐγὴν, θαρραλικῆς προΐουσαν ἐκ πηγῆς, ἐπουράνιοι Χοροί, ἄσμασι Χριστὸν γεραίρουσιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡραιοθεῖσάν σε Ἀγνή, ταῖς θεϊκαῖς ἀγλαΐαις οἱ πιστοί, ἐπιστάμενοι σαφῶς, Χαῖρέ σοι πάντες κραυγάζομεν.

Κανὼν τοῦ Μηναίου

Ὡδὴ α΄

Ἦχος β΄

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς ἀριθμῶ, λάμποντας τιμίους λίθους ἑπτὰ, δεῦτε πιστῶς τιμήσωμεν, ὅτι πυρσεύουσι τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἑπταφώτου κρεῖττον λυχνίας τῆς νομικῆς. (Δίς)

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῆς σαρκός, πρότερον νεκρώσει ζῶντες Χριστῶ, Παῖδες ἑπτὰ ἀνέθορον, ὥς ὕπνον θάνατον, παραδόξως λαβόντες, κρατύνοντες τὸ δόγμα τῆς Ἀναστάσεως.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰερικῶ, πέπτωκε βοῇ σαλπίγγων ἑπτὰ, ἡ δὲ τῆς πλάνης ἔπαρσις, τῇ ἑπταφώτῳ νῦν, πίστει τῶν Ἀθλοφόρων, κατῆλθεν ἕως Ἄδου καὶ διαλέλυται.

Δόξα...

Στέφος διπλοῦν, Ἅγιοι Παῖδες ἑπτὰ ἀληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, πλάνην καὶ ἄρνησιν, τῆς ἐγέρσεως πάντων, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει ὑμῶν.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Καινοπρεπῇ, τόκον καινίζεις Ἀνύμφευτε· ὁ γὰρ Πατρὶ συνάναρχος ἐν θείῳ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

Κανὼν Κατανυκτικὸς,

Ὡδὴ γ'

Ἦχος βαρὺς

Ὁ Εἰρμὸς

Ὁ στερεώσας τῷ λόγῳ σου τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται, στερέωσον καὶ ἡμῶν τὴν
διάνοιαν, εἰς τὸν φόβον σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νυκτὶ ἀτόπων κατεσχέθην ἁμαρτημάτων,
φωτὶ μετανοίας με νῦν καταύγασον, Φωτοδότα
φιλόανθρωπε, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λὶ τρίβοι πᾶσαι, ἃς διώδευσα ἐν τῷ βίῳ, ἐν
βαράθροις ἡδονῶν με κατεκρήμνισαν, Ἰησοῦ
μετανοίας μοι, θείας τρίβους ὑπόδειξον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνη τεκοῦσα τὸν οὐράνιον Βασιλέα,
Παρθένε ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν, ἁμαρτίαν
κατάβαλε, καὶ οἰκτείρασά με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, Ὡδὴ γ'
Ἦχος βαρὺς . Ἐστερεώθη τῇ πίστει,

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Μεσῖται θείας χρηματίζοντες ἐκφαντορίας,
χοροὶ Ἀγγέλων αὐλως, κραυγάζετε πάντες·
Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ μόνος παντοδύναμος.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἀγάπης νόμῳ τὰς θείας, Ἀρχάγγελοι
ἐμφάσεις, διαδιδόντες εὐρύθμως, Χριστῷ
μελωδεῖτε· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ μόνος
παντοδύναμος.

Στίχ. Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πρώτης αἵγλης, δευτέρας λαμπρότητος
ζηλοῦντες, οἱ εὐσεβοῦντες συμφώνως, Χριστῷ
μελωδοῦσιν· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα, παραγαγὼν
βουλήσει, ἐκ σοῦ Παρθένε τὴν σάρκα,
δανείζεται Λόγος, ἄνθρωπος γενόμενος, δι'
οἶκτον ὁ φιλάνθρωπος.

Ἐπερος Κανών , Ὡδὴ γ', τῶν Ἀγίων
Ἦχος β' . Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀστέρες ἀπλανεῖς ἐπτα ὥφθητε, τῇ πίστει ἀστράπτοντες, Ἀθλοφόροι, καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῷ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἰθύνετε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸ βήματος στερρῶς ἐστῶτες Ἄγιοι, τυράννου ὡς πάλαι οἱ Μακκαβαῖοι, τῆς στρατείας διημείψατε, τὴν ἐπίκληρον δόξαν στρατευθέντες Χριστῷ.

Δόξα...

Ἀξίως τῷ Χριστῷ δεκτὴ ἐδείχθητε, θυσία προσευχῆς Ἄγιοι Παῖδες, καὶ ὁσμὴ πανευωδέστατος, τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στερρῶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ βάτος ἐν Σινᾷ προδιετύπωσε, Παρθένε τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόκου· τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, οὐκ ἐφλέχθη ἐν μήτρα δεξαμένη πιστῶς.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου

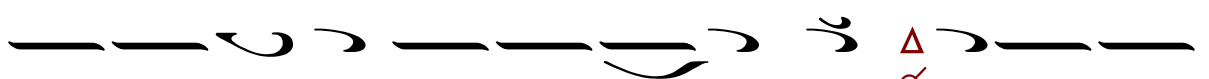
Ὁ Εἰρμὸς .

Ἦχος β'

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν Σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ἦχος β'

Στε ρε ω σον η μα ας εν σοι Κυ ρι ε

ο ξυ λω νε κρω σας την α α μα ρ τι αν

και τον φο βον σου εμ φυ τευ σον εἰς τας καρ

δι ας η μωων των υ υ μνουν των σε ε ε

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθείς

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, ἀποθανόντες ἔμειναν ἐκτὸς καταφθορᾶς· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν, οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοί, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *θεοτοκίον*

Φιλαμαρτήμων πεφυκῶς δυσωπῶ σε, τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν τετοκυῖα, τὸν ἁμαρτίας αἴροντα τοῦ κόσμου Σεμνή, τὴν πολυαμάρτητον, οἰκτιρῆσαι ψυχὴν μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξαλεῖψαι ἁμαρτωλῶν· αὕτη γὰρ ἰλασμός, καὶ σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος β'

Ἐν ἄβύσσῳ πταισμάτων

Εν ἄβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ἦχος Πα

Εν α βυ σω πται σμα α των κυ κλου με
νος την α νε ζι χνι α στον της ευ σπλαγ
χνι ας σου ε πι κα λου μαι α βυσσον εκ
φθο ρας ο Θε ο ος με α α να γα γε ε ε

Κοντάκιον Ἦχος β΄

Τῇ Δευτέρᾳ, τῶν Ἀρχαγγέλων

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ Δ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἐκουστωδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἰωάννου καὶ Κωνσταντίνου.

Στίχοι

Τὸν ἑπτάριθμον τιμῶ χορὸν Μαρτύρων,
Δείξαντα Ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ
Τῇ δὲ τετάρτῃ νεκροέγερτοι ξύνθανον ἑπτὰ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν καὶ Μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στίχοι

Ὅσμη! τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας,
Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἤκει χαρίτων.
Πότνια Εὐδοκίη, νεκρὰ ἤχθη ἀμφὶ τετάρτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θαθουήλ, ἐν μηλέᾳ κρεμασθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

Θνήσκε κρεμασθείς, Θαθουήλ, ἐν μηλέα,
Ὡς ἂν τρυγήσης τῆς Ἑδέμ μῆλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Ἰας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι

Ὅσμην ἶων ἔπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἰα,
Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνόων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

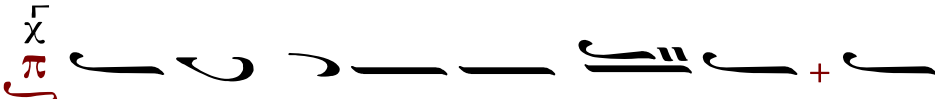
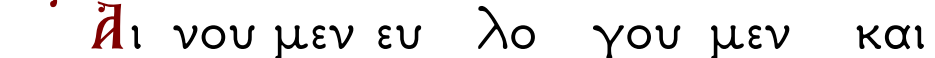
Ἦχος β'

Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς
δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ἦχος Πα

Στίχ.
Ἄι νοι μεν ευ λο γου μεν και

προ σκυ νοι ου μεν το ον Κυ ρι ον

Ἦχος Πα

Τον εν κα μι νω του πυ ρος των Ε

βραι ων τοις Παι σι συ γκα τα βαν τα και την

φλο γα εις δρο σον με τα βα λο ο ον τα Θε ον

π υ μ ν ε ι τ ε τ α ε ε ρ γ α τ ο ν Κυ ρ ι ο ν Δ
και υ πε ρ υ ψ ο υ τ ε εις πα ν τ ας τ ο υς αι ω ω
να α ας π

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμιωτέρα εἰς ἥχο β'

Ἦχος Β' Πα

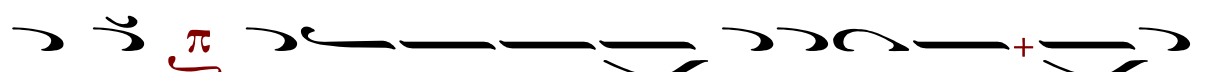
Στίχος: α' ^χΔ
^σΜε γα λυ νει η ψυ χη μου

 τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ
^χΔ
 μα μου ^σε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι

 μου

^π
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

 ραφιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

 σε ε με γα λυ νο μεν

Στίχος β' ^χπ
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^Δ [♫] ι

δου γαρ α πο του νυν ^χ ^Δ [♫] μα κα ρι ου σι με

πα ασαι ⁺ αι γε νε αι ^π

^π [♫] Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π

και εν δο ξο τε ραν ⁺ α συ γ κρι ι τως των Σε

ρα φιμ ^π την α δι α φθο ρως Θε ον ⁺ Λο γο

ον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον ⁺

σε ε με γα λυ νο μεν ^π

Σπῆχος γ' ^χ ^π ⁰ τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο δυ να τος ^Δ [♫] και α γι ον

το ο νο μα αυ του ^Δ [♫] και το ε λε ος αυ

του ^χεις γε νε αν και γε νε αν τοις φοβου με
 νοις αυτον

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα λυ νο μεν

Στίχος δ' ^χ ^π **Θ** ποι η σε κρα τος εν βρα

χι ο νι αυ του ^Δ δι ε σκορ πι σεν υ

πε ρη φα νους ^χ ^Δ δι α νοι α καρ δι ας αυ

των

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο
 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
 σε ε μεγα λυ νο μεν
 Σπῆχος ε' ^χ **Κ**α θει λε δυ να στας α πο
 θρο νων και υ ψω σε τα πει νου ους πει
 νων τας ε νε πλη σεν α γα θων ^χ **Δ** και πλου
 τουν τας ε ζα πε στει λε κε νους

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε

ραφιμ την α δι α φθoρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα λυ νο μεν

Στήχος στ' ^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων ^Δ τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερματι αυ του

ε ως αι ω ω νος

Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε

ραφιμ την α δι α φθoρως Θε ον Λο γο

ον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον +

σε ε μεγαλυνομεν την ον τως Θε ο

το κον σε ε μεγαλυνομεν

Εἶτα ψάλλεται

ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός

Ἦ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν
ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα,
ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν.

Ἦχος Πα

Ἦ τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε

ον ε ξα α να τει λαν τα σω μα τι κως η

μιν ε πι δη μη σαν τα εκ λα γο ο νων παρ

θε νι κων α φρα στως σω ω μα τω σα σα

ευ λο γη με νη πα να γνε σε ε Θε ο το
κε με γα λυ νο μεν

Ἦχος Πά

Ἀ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα
ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
κα ρισ τον και πα να μω μη τον και μη τε
ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ραν
των Χε ρου βιμ και εν δο κο τε ρα να συ γ κρι
ι τω ως των Σε ρα φιμ την α δι α φ θο ο ρως
Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο με ε εν

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β΄

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος τὸν Χριστὸν παρρησία, Παῖδες ἑπτὰ καὶ Μάρτυρες, ἐκηρύξατε πάντων, Θεὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην· ὑμεῖς γὰρ θεία προνοία, σπηλαίῳ χρόνοις πλείοσι, κατὰ φύσιν θανόντες, ὑπερφυῶς, αὐθις ἐξανίστασθε ὡς ἐξ ὕπνου, αἵρετικῶν τὰ στόματα, ἀποφράττοντες πάντων.

Θεοτοκίον

Ἦχος β΄

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Σὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην, Μαρτῖνον καὶ Κωνσταντῖνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε καὶ Διονύσιον ἅμα, κλεινῷ Ἐξακουστωδίῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδράν τούτων μνήμην, ὅπως εὐχαῖς τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὕρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Κατανυκτικά

Ἦχος βαρὺς

Ὡς τὴν συκὴν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψῃς με
Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει,
συγχώρησίν μοι δώρησαι, ἄρδεύων μου τὴν
ψυχὴν, τοῖς δάκρυσιν τῆς μετανοίας, ἵνα κἀγὼ
καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ὡς τὴν συκὴν τὴν ἀκαρπὸν μὴ ἐκ
κοψῇς με Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλόν ἀλλ' ἐ
πὶ πολλῷ τῷ ἔτει συγχώρησιν μοι δώ
ρησαι ἄρδεύων μου τὴν ψυχὴν τοῖς δάκρυ
σιν τοῖς μετανοίας ἵνα καρπὸν προσε
νεγκω σοι ἐλεημοσύνης

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν

εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὡς Ἡλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης,
φωταγώγησον τὰς καρδίας τῶν σοὶ βοώντων,
Κύριε δόξα σοι.

ᾠς Η λι ος υ παρ χων δι και ο
συ υ νης φω τα γω γη σον τας καρ δι ι
ας των σοι βο ων των Κυ ρι ε δο ο ζα α
σοι

Μαρτυρικὸν,
Ἦχος βαρὺς

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου, ἀθλοφόρων
ἐορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν, Κύριε δόξα σοι.

Ἦ
Την μνημην των α γιων σου α θλο φο

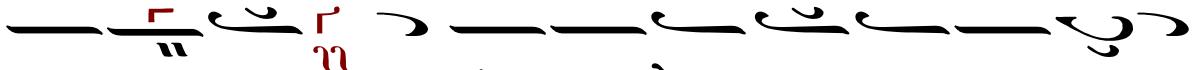
ρων ε ορ ταζοντες σε α νυ μνου μεν Κυρι ε

δο ο ζα σοι Ἦ

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος βαρὺς

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν
Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

Ἦ
Το χαι αι ρε σοι προ σα α γο μεν Θε ο

το ο κε Ἦ των Αγ γε λων γαρ α νω τε ρα

ε δει ει χθης Χριστον κυ η σα σα α α α Ἦ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

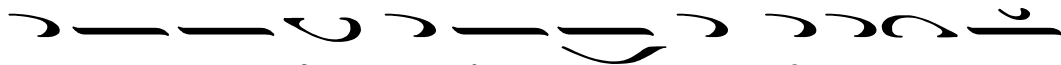
Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀσωμάτων
Ἦχος δ'

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι,
δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς
ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν
πτερύγων, τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες
ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ
τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι
τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχι
στρατηγοὶ δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ
ἀνάξιοι ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι
τειχίσητε ἡμᾶς σκέπη τῶν πτερυγῶν
τῆς αὐτοῦ ὑμῶν δόξης φρουροῦντες ἡ
μας προσπίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας

Δ Δ
εκ των κιν δυνων λυ τρω σα σθε η μας

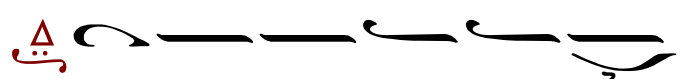
 6
ως Τα ζι αρχαι των α νω Δυνα μεων

Δόξα... Καὶ νῦν ...

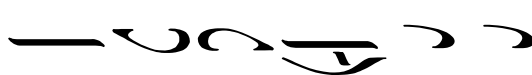
Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ἦχος δ'.

χ
Δ +
0 τι παν των υ παρχεις των ποι η

 Δ
μα των υ περ τε ρα α νυ μνειν σε α ζι

Δ 6
ως ουκ ευ πο ρουν τες Θε ο το κε δω

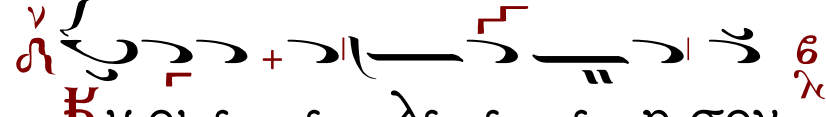
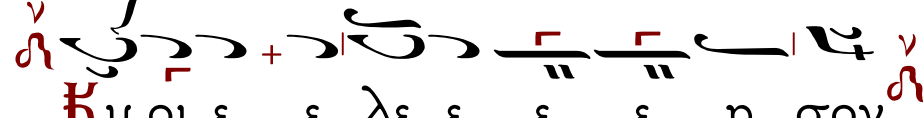
 + 7
ρε αν αι του μεν σε ε λε η σον η μα ας

Δ
ας

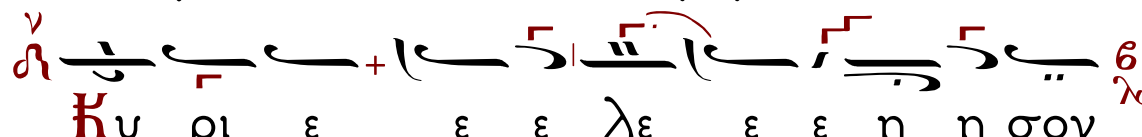
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

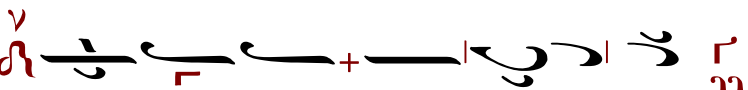
ΕΤΕΡΑ

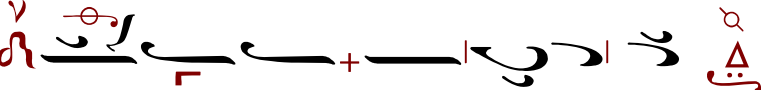
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

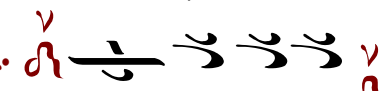
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

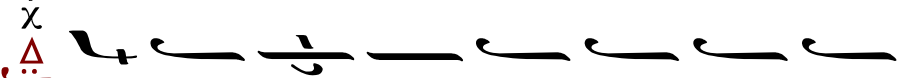
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

Α μη ην

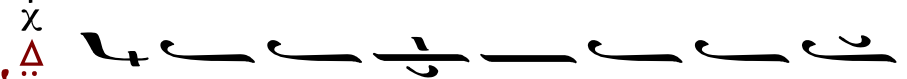
Σπχ. α'
Α γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

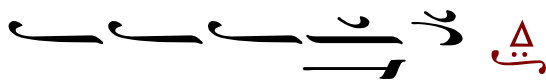

νο μα τι σου Υ ψιστε

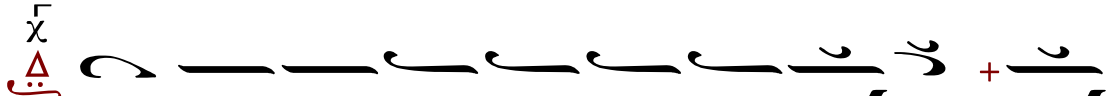

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπχ. β'
Τ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο
τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δ΄

Ἄ μνησθῆν

Σπχ. α΄

Ο Κύριος ἐβασιλευ

σεν ἐπρεπείαν ἐνεδύσατο

ἐνεδύσατο Κύριος δυνάμιν καὶ

περιέζωσατο

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡ

μᾶς Κύριε

Σπχ. β'

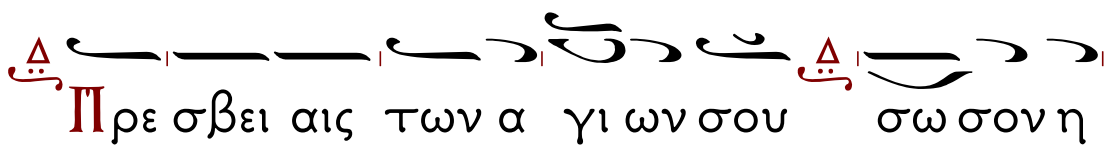
Και γαρ ε στε ρε ω σε την

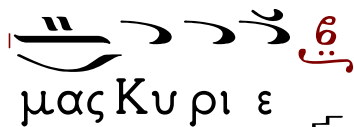

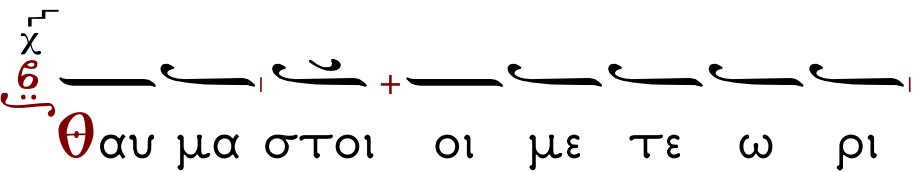
οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

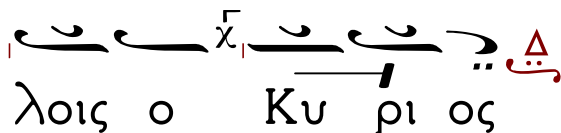
ται

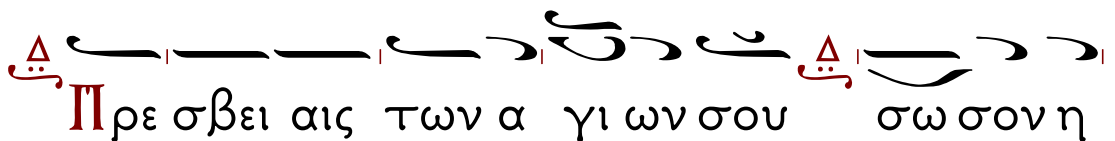

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

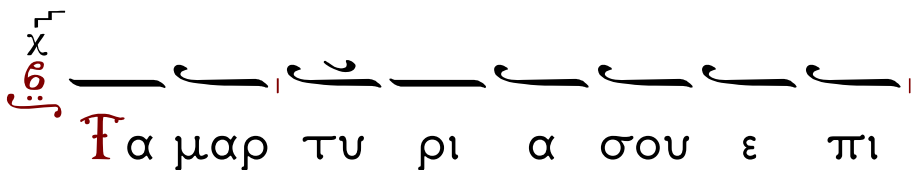
Σπχ. γ'
Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η

λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
Τ α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στῶ θῆ σαν σφοδρά τῶ οἱ κῶ σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι αδος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

  Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

  Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου̣ ι α

Σπχ. γ' ^χ Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου̣ ι α α̣ α̣ α̣

Εἰσοδικό

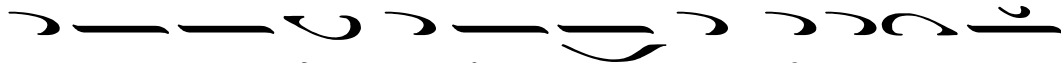
Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ α ς
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀσωμάτων
Ἦχος δ'

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι,
δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς
ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν
πτερύγων, τῆς ἀϋλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες
ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ
τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι
τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Ἦχος δ' Δ'

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχι
στράτηγοι δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ
ἀνάξιοι ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι
τειχίσητε ἡμᾶς σκέπη τῶν πτερυγῶν
τῆς ἀϋλου ὑμῶν δόξης φρουροῦντες ἡ
μας προσπίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας

Δ Δ
εκ των κιν δυνων λυ τρω σα σθε η μας

ως Τα ζι αρχαι των α νω Δυνα με ων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

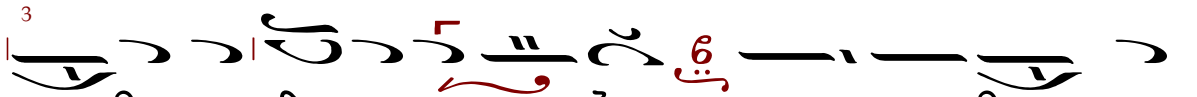
Κοντάκιον

Ἦχος β'

Τῇ Δευτέρᾳ, τῶν Ἀρχαγγέλων

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ἦχος Δι

 Ἀ ρ χ ι σ τ ρ α τ η γ ο ι Θ ε ο υ λ ε ι τ ο υ ρ

 γ ο ι θ ε ι α ς δ ο ο ο ο ζ η ς τ ω ν α ν θ ρ ω π ω ν

 ο δ η γ ο ι κ α ι α ρ χ η γ ο ι τ ω ν Α σ ω μ α α τ ω ν

 τ ο σ υ μ φ ε ρ ο ν η μ ω ν α ι τ η η σ α σ θ ε κ α ι

 τ ο μ ε γ α ε λ ε ο ς ὡ ς τ ω ν Α σ ω μ α τ ω ν Α ρ

 χ ι ι σ τ ρ α α τ η γ ο ι ο ι ο ι

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ Θ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **11:31-34;12:1-6**

Ἀδελφοί, εἰ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· Κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. Εἰ δε τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι. Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἄγνοεῖν. Οἶδατε ὅτι ὅτε ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει, Ἀνάθεμα Ἰησοῦ· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν, Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶν, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσιν, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος·

καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτός
ἐστι Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

Ἀλληλούϊα Ἦχος β΄

Ἀινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Ἀινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ.

Κοινωνικόν

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

κ̣υ̣ ρι̣ ε̣ ε̣ λε̣ η̣ σον̣

κ̣υ̣ ρι̣ ε̣ ε̣ ε̣ λε̣ η̣ σον̣

κ̣υ̣ ρι̣ ε̣ ε̣ λε̣ η̣ σον̣

κοι̣ κυ̣ ρι̣ ε̣

ἀ̣ μη̣ η̣ η̣ η̣ η̣ ν̣

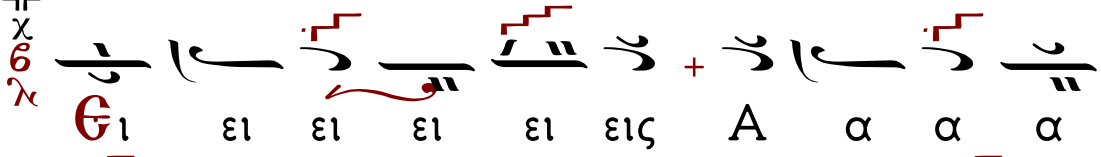
κα̣ι̣ τω̣ πνευ̣ μα̣ τι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ σγ̣

κοι̣ οι̣ οι̣ οι̣ οι̣ κυ̣ ρι̣ ε̣ Ἔτερον.

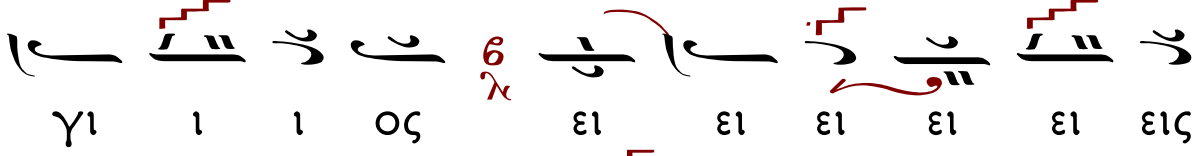
κοι̣ κυ̣ ρι̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣ ε̣

ἀ̣ α̣ α̣ μην̣

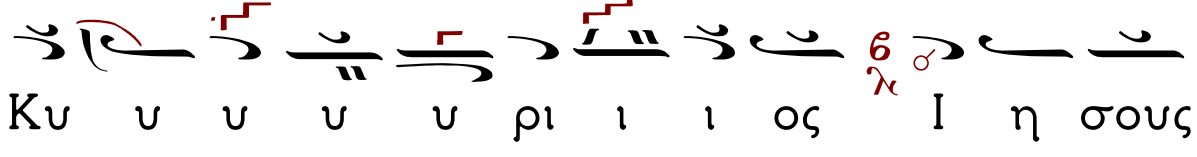
Ἦχος Γ'τος

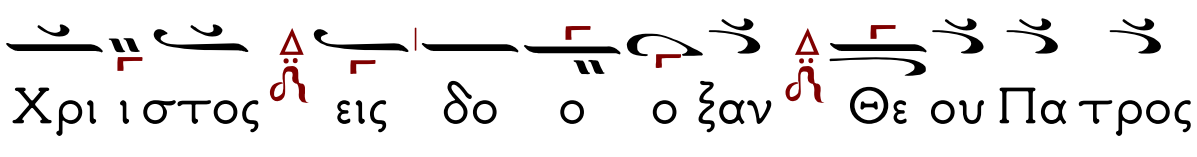
 ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ Α α α α

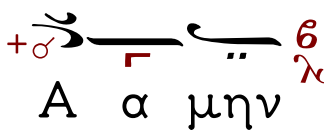
 ΥΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ

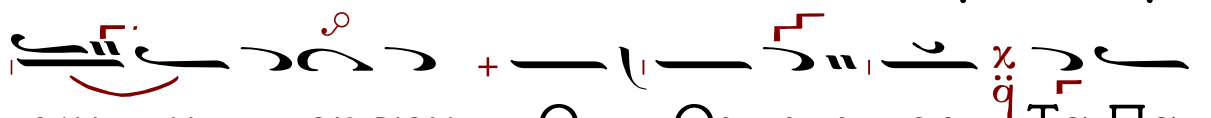
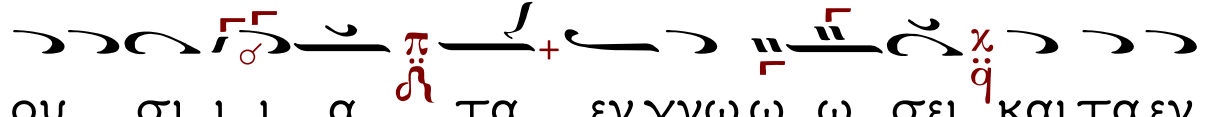
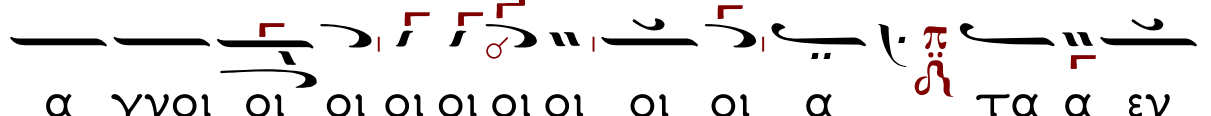
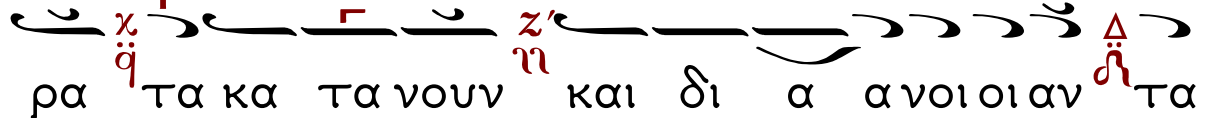
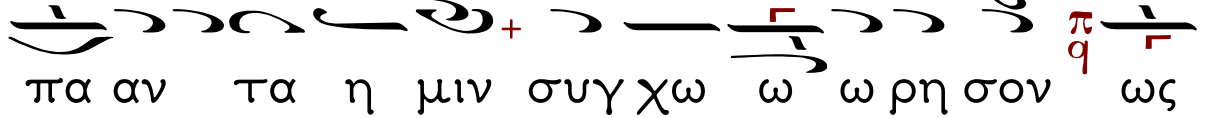
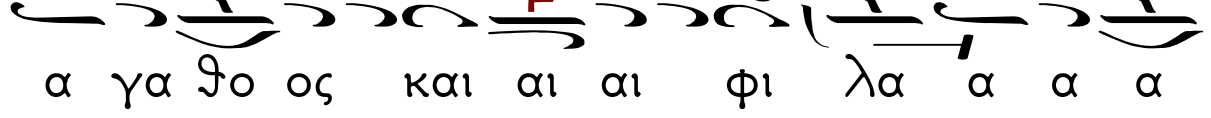
 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Ἦ α α νες Ἀ α α φες Συγ
χω ω ρησον Ὁ Θε ε ε ος Τα Πα
ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα εν
α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
ρα τα κα τανουν και δι α ανοι οι αν τα
πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως
α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ᾿ Πα

Χρι στε ε το φως το α λη θι νον το
φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ
υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ω ων σου ^π₉
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η προς ^χ₉ και πα αν τω ων
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΣΥΝΤΟΜΑ

Τῇ Δευτέρᾳ (τῶν Ἀσωμάτων).

Ἦχος ♯ Πα

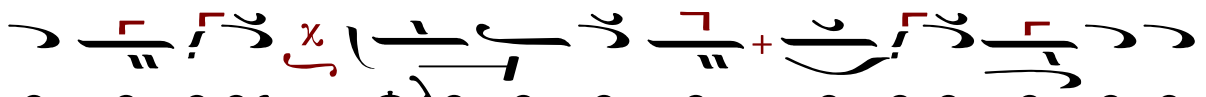
Ἦχος
π
q
0 ποι ω ων του ους α αγ γε ε ε λους α
“ πνε ε ε ευ μα α α τα και τους
λει τουρ γου ου ους α α α αυ του ου πυ
ρο ο ο ος φλο ο ο γα α Αλ λη λου ι ι
α α α α α α α

 ου ου ου ου ου ου ους λει ει ει ει ει ει ει

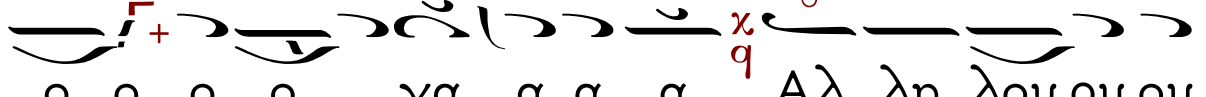

 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει λει τουρ

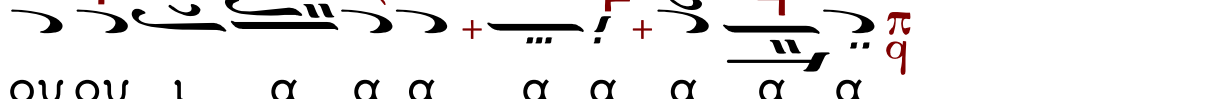

 γου ου ουους α αυ του ουου ου πυ υ

 υ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ος φλο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο πυ ρο ο ος φλο ο

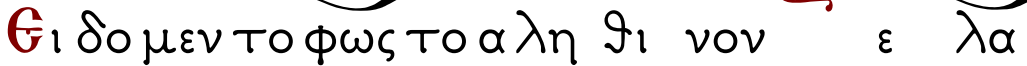

 ο ο ο ο γα α α α Αλ λη λου ου ου

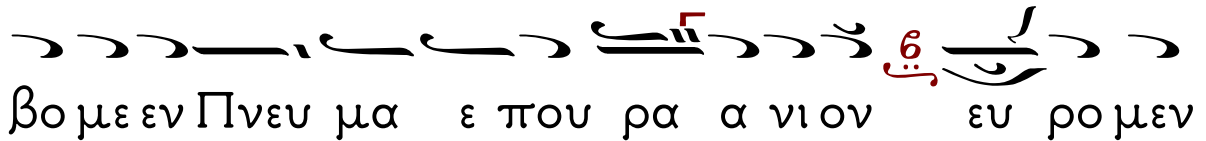

 ου ου ι α α α α α α α

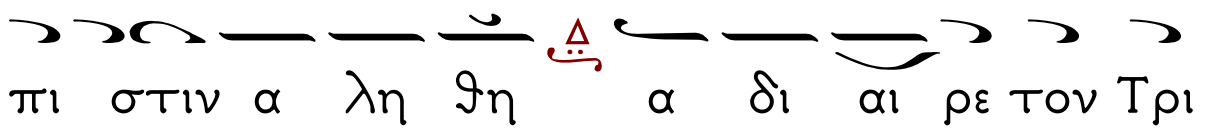
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

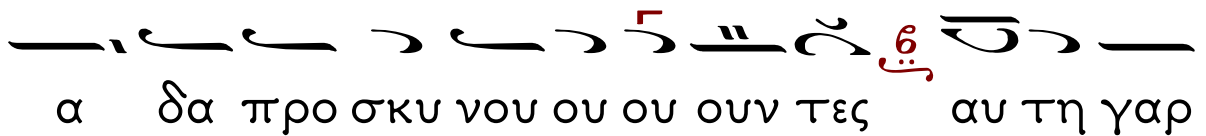
Ἦχος Δι

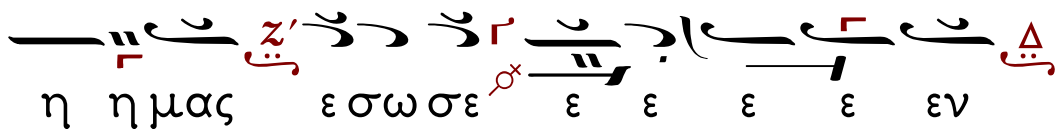
 ^πχ

 Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα

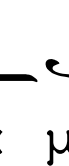
 βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν

 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

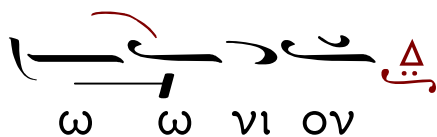
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

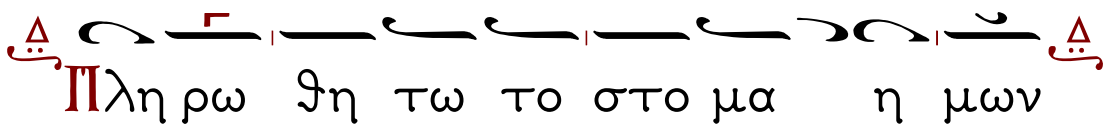
 η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι ^πχ Ἀ μην α μην α μην εις α

 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι

 ω ω νι ον

 Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

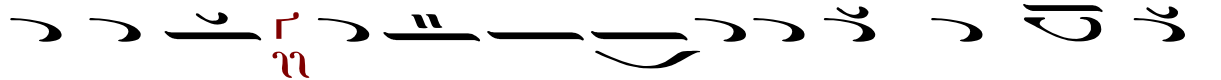
Ἦχος Δι

Ἀ α μην εἰ η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

ως του αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου εἰ η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

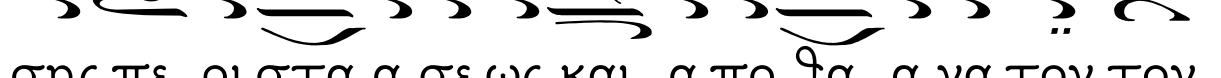
Τόν Εὐλογούντα...

Τ ον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζ ον τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἦχος Βαρύς Ζω ^λ
 υε Πά να γι ι α Δε

 εσποινα υ πο την σκε ε επην σου παντες

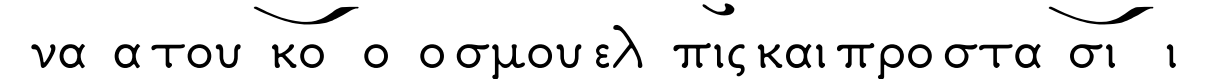
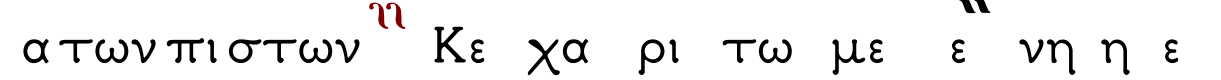
 οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα

 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι

 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα

 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον

 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον

 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα

 αν θε ε ε λει εις και βου ου λεσαι Δε εσποι

 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι

 α των πισ των Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε

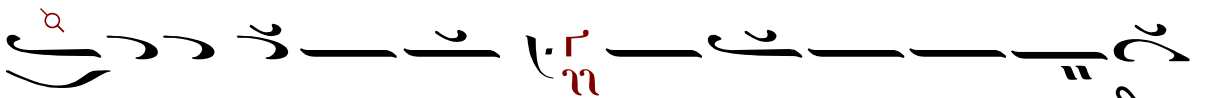
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μὴ καταπιστεύσεις με

Ἰχθὺς Βαρυς Ζω

με **Μ**η η κα τα α πι στε ευ σης με αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α **Π**α να γι α δε
 ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
 του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με **Φ**ε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
 παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πικ και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

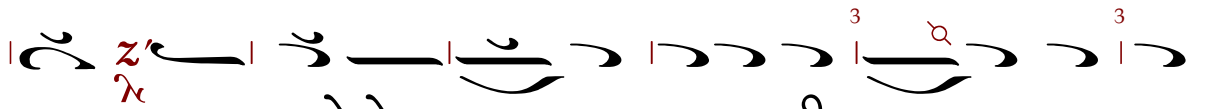
σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

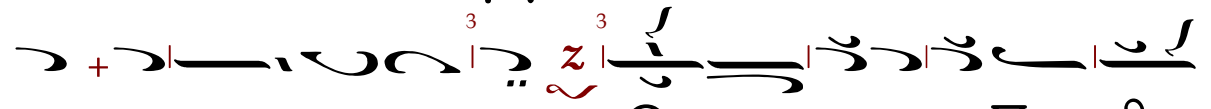
Ἦχος Βαρύς Ψω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

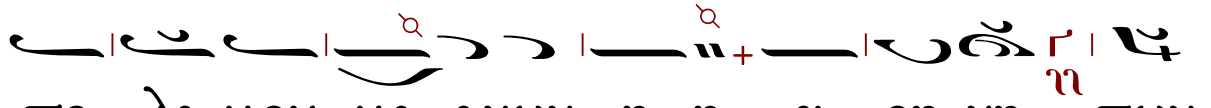
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

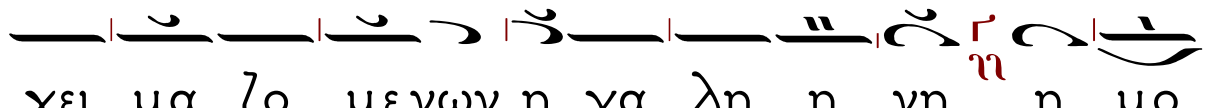
 ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

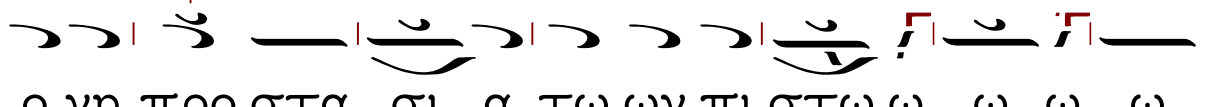
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.